

156.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 15 lutego 1928 r.

w sprawie wywozu zagranicę złota.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Wywóz za granicę Państwa złota w sztabach i monetach oraz w postaci odlewów, nie posiadających znamion gotowego do użytku wyrobu, jak również w stanie nieprzerobionym we wszelkiej postaci — jest zakazany z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w art. 2.

Art. 2. Dozwolony jest wywóz zagranicę złota w postaciach, wymienionych w poprzednim artykule, w wypadkach, gdy wywoźący udowodni, że przywiózł poprzednio z zagranicy taką samą ilość tego kruszcu w którejkolwiek z tych postaci.

Wyłącznym dowodem przywozu złota z zagranicy jest imienne zaświadczenie urzędu celnego względnie placówki granicznej kontroli skarbowej, stwierdzające fakt przywozu złota, jego postać oraz przybliżoną wartość lub przybliżoną wagę czystego kruszcu. Zaświadczenie takie jest ważne w ciągu dwóch miesięcy od daty wystawienia i uprawnia wymienioną w niem osobę do wywozu w powyższym okresie czasu bądź tych samych przedmiotów, na które opiewa, bądź ich ekwiwalentu co do wartości względnie zawartości czystego kruszcu — pod którąkolwiek z postaci, zakazanych do wywozu (art. 1).

Urzędy celne oraz placówki granicznej kontroli skarbowej wydają na żądanie osób zainteresowanych zaświadczenia przywozu złota z zagranicy tylko w wypadkach, gdy wwożone złoto podpada pod zakaz wywozu (art. 1).

Art. 3. Minister Skarbu lub władza przezeń wyznaczona może udzielać zezwoleń na wywóz zagranicę złota w postaciach, w których wywóz tego kruszcu jest w myśl niniejszego rozporządzenia zakazany.

W drodze rozporządzenia Minister Skarbu może na określony czas lub też do odwołania generalnie zwolnić do wywozu zagranicę złoto w poszczególnych lub wszystkich postaciach, wymienionych w art. 1.

Art. 4. Naruszenia postanowień niniejszego rozporządzenia ulegają ukaraniu stosownie do ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609) tak, jak naruszenia przepisów, wskazanych w art. 1 L. 1 tejże ustawy.

Przepis art. 237 ustawy karnej skarbowej ma zastosowanie z tą zmianą, iż karę wymierza się w wysokości, przewidzianej tą ustawą, także w sprawach, rostrzygniętych w pierwszej instancji.

Art. 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu, zaś co do art. 4 w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie dni 7 od dnia ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 sierpnia 1924 r. o zakazie wywozu zagranicę złota i srebra (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 770) oraz wydane na jego podstawie rozporządzenie wykonawcze Ministra Skarbu z dnia 17 września 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 797).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*